

מהספר העתידי **רמזי טעם עם טעם לשב"ח** מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

ליומא דהילולא זק' רבי שלום ב"ר יחיאל מיכל האגר אדמו"ר מסטראז'ניץ י"ד כסיון התש"י

**וְהָלוֹאִים יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וְעֹשֶׂה (תלישא גדולה)
אֶת-הָאֶחָד חֲטָאֵת (קדמא ואזלא) וְאֶת-הָאֶחָד עֲלָה (מהפך
פשיטא) (במדבר ח, יב)**

בפסוק זה מוזכר פר החטאת ראשון.

לעיל (בפסוק ח) נאמר: "וְלָקְחוּ פֶּרֶךְ בֶּן בֶּקֶר וּמִנְחָתוֹ סֶלֶת בָּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן וּפֶרֶךְ שְׁנֵי בָּן בֶּקֶר תִּקַּח לְחֲטָאֵת", פר החטאת מוזכר שני.

חזקוני (על פסוק ח) מבאר: "תקח לחטאת - בלקיחה נקט פר העולה תחלה, כדי לברר היפה לעולה, ומכל מקום לענין הקרבה חטאת קודמת לעולה". ע"כ.

ונרמז בטעמים: וְעֹשֶׂה (תלישא גדולה) אֶת-הָאֶחָד חֲטָאֵת (קדמא ואזלא) וְאֶת-הָאֶחָד עֲלָה (מהפך פשיטא), בעשייה יש לתלוש מהסדר של הלקיחה, ולהקדים את החטאת, ולהפוך את הסדר שהוזכר לפני כן בלקיחה.

שלום המאירי

**וְהִשְׁמִידָה אֶת הַכֹּלִים לִפְנֵי אֹהֶרֶן וְלִפְנֵי בְנָיו וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם (מרכא
תביר) תְּנוּפָה לַיָּדוֹד (במדבר ח, יג)**

רבי נפתלי צבי יהודה ברלין, הנצי"ב, העמק דבר, מבאר: "והנפת וגו'". פי' תנופה זו היא תנופת הרוח והמעלה. שבזה שתעמיד אותם לפני אהרן ובניו יהיו מכשירים עצמם להגביה לבבם בדרכי ה' וישיגו צורה אחרת". ע"כ.

ונרמז בטעמים: הטעמים וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם (מרכא תביר), הם כמו שנאמר ביצירת אדם הראשון (בראשית א, כו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם (מרכא תביר) בְּצַלְמֵנוּ כְּדֹמוֹתֵנוּ, רש"י מבאר ש"נַעֲשֶׂה" בלשון רבים, כדי ללמד את מידת הענוה. נראה לומר שהטעמים וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם (מרכא תביר), רומזים למידת הענוה דוקא בהכנסתם של הלויים לתפקידיהם הנעלים, בבחינת (הוריות דף י עא): "כמדומין אתם ששררה אני נותן לכם, עבדות אני נותן לכם". מרכא רומז למלכות¹. תביר רומז לענוה. כמדומין אתם ששררה - מרכא אני נותן לכם, עבדות - תביר, אני נותן לכם.

שלום המאירי

¹ מרכא רומז למלך. ראה רש"י בראשית מא, מג: "אברך - כתר גומו דין אבא למלכא. רך בלשון ארמי מלך בהשותפין (בבא בתרא ד עא) לא ריכא ולא בר ריכא".

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

וְהֶעֱמַדְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶרֶן וּלְפָנָי בְּנֵי וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם (מרכא תביר) תְּנוּפָה לִידֹנָד (במדבר ח, יג)

רבי נפתלי צבי יהודה ברלין, הנצי"ב, העמק דבר, מבאר: "והנפת וגו' פ' תנופה זו היא תנופת הרוח והמעלה. שבזה שתעמיד אותם לפני אהרן ובניו יהיו מכשירים עצמם להגביה לבבם בדרכי ה' וישיגו צורה אחרת. וכמו דת"ח בשעה שבא להפריש עצמו לתלמוד תורה מיד הוא משיג צורה אחרת. כדאי' בב"מ דפ"ד א' גבי ריש לקיש דמשקבל עליו עול תורה תשש כחו. והיינו משום שנעלה צורתו במעלה רוחנית מש"ה נחלש גופו". ע"כ.

ונרמז בטעמים: וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם (מרכא תביר), מרכא רומז לחשיבות². העלאת מעלתם הרוחנית של הלוויים גרמה לשבירה (תביר) של הצד הגופני.

שלום המאירי

וְהֶעֱמַדְתָּ אֶת הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶרֶן וּלְפָנָי בְּנֵי וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם (תביר) תְּנוּפָה לִידֹנָד (במדבר ח, יג)

רבי בנימין הכהן ויטאלי, הרב"ך, מבאר³ שכנגד מה ששמרו הלוויים במצרים ברית מילה, זכו ל"והעמדת את הלוויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אותם תנופה", שגם שם לא שכחו ברית אלקים. ע"כ.

ונרמז בטעמים: וְהִנֵּפְתָּ אֹתָם (תביר), תביר אותיות ברי"ת, בזכות ששמרו את ברית המילה, זכו לגדולה.

שלום המאירי

² ראה בהערה קודמת.

³ **גבול בנימין**, רבי בנימין הכהן ויטאלי, אמסטרדם תפ"ז, ח"ג, דרוש ל"ב בהעלתך, דף סב עב, ד"ה ועל כל: "ועל כל אלה צוה לאהרן והניף אהרן את הלוויים תנופה לפני ה' מאת בני ישראל לפי שבעגל נבדלו מהחוטאים ושמו נפשם בכפם להנקם מהעובדים ע"א לפיכך והיו לעבוד את עבודת ה'. וכנגד מה ששמרו במצרים ברית מילה והעמדת את הלוויים לפני אהרן ולפני בניו והנפת אותם תנופה שגם שם לא שכחו ברית אלקים, ולכן אחר סמוך נאמר והבדלת את הלוויים מתוך בני ישראל שכשם שהבדילו עצמם במצרים בברית מילה המבדלת ישראל לעמים כך יבדלו מתוך בני ישראל לעבוד את עבודת ה'..."